

Konu bitmiyor Kısa süre sonra İbrahim Yalçın'ın yeni bir yazısı yayınlanacak. Mihrac Ural adlı soytarının yazdıklarını okumadığım için, hapisten kaçma konusunda da eski maskaralıklarına yenilerini eklediğini yeni öğrendim.

Mihrac Ural'ın hapisten kaçmak gibi bir

sorunu yoktu.

Neden? Çünkü tahliye

olacağına inanıyordu.

Buna

inandığı için de, mahkemede ifadesinde "ben masumum hakim bey" söyleminin ötesine geçmiyordu.

Bunda garip bir yan yok... Tahliye olacağınıza inanıyorsanız, ne hapisten kaçmaya ne de mahkemede siyasi ifade vermeye gerek yoktur.

Garip olan, herkesin bildiği bu gerçeği, aradan 30 yıl geçtikten sonra değiştirip, başka bir şeymiş gibi sunmaya çalışmaktır.

Şuna artık iyice inandım: Bu adam iyice psikopatlaşmış.

Benim günlerce gazete manşetlerinden inmeyen firarım -geniş bilgi için bakınız

www.ozgurmedya.org

sitesinde eski yazılarım arasında yer alan 21 Nisan 1980 başlıklı yazı- herifin içine oturmuş.

Hapishaneden kaçmak biraz beceri biraz da şans işidir. Ve genellikle birkaç denemeden sonra gerçekleşir. İlk kez kaçmayı dener denemez başarılı olmak her zaman gerçekleşmez.

Ben de ancak üçüncü denememde başarılı olabildim.

İlkinde Isparta Kapalı Cezaevi'nde 7. Koğuşta Recep Güregen ile birlikte iken denedik. Aslında tam denemeye bile giremedik. Recep dışarıdan ziyaretçileri vasıtasıyla demir testeresi getirtmiş ve içeri sokmuştuk. Tuvalette bir pencere demirinin üst tarafını da kestik. Sonra cezaevinde, siyasilerle ilgisi olmayan küçük bir isyan çıktı. Genel arama olacağı düşüncesiyle testereyi bizimle ilgisi kurulamayacak bir yere sakladık. Tahmin ettiğimiz gibi genel aramada testere bulundu ama bizimle ilişki kurulamadı.

Bu sırada Mihrac efendi henüz yakalanmamıştı.

İkinci teşebbüsüm Aydın Cezaevi'nde o sırada Aydın davasından tutuklu bulunan Rıza ve Erol ile birlikteyim. Yanımızda bir de kaçması gereken adli tutuklu Ertuğrul yer alıyordu. (Salihli cezaevinde savcıyıvuran adamdı.)

Gardiyanları rehin aldık, son demiri keserken jandarma uyandı ve cezaevi çevrildi. Buna rağmen Ertuğrul işi halletti ve firar teşebbüsünün bizden kaynaklandığını bütün gardiyanlar bilmesine rağmen olay Ertuğrul'un iki adamı tarafından üstlenildi ve geçici bir süre için kapandı. Tabii bir süre sonra hepimiz değişik cezaevlerine gönderilecektik.

Son teşebbüsümüzde, 21 Nisan 1980 başarılı olduk.

Mayıs 1980'de İstanbul'da fellik fellik aranırken gizlendiğim gecekondu Mihrac'ın bir mektubu ulaştı. Mayıs ortası gibiydi. Mektupta, bana, kaçması konusundaki fikrimi soruyordu ve tahliye olma ümidi taşıdığını belirtiyordu.

Cevabi yazımda, değişik illerde çok sayıda mahkemesi bulunduğu için ceza almamasının zayıf bir ihtimal olduğunu, kaçması gerektiğini yazmıştım. Sonuçta değerlendirmeyi kendisi yapmalıydı ama düşüncem böyleydi.

Bu herif, Adana Cezaevi'nde gardiyanlara para verilerek ve adete zorla tahliye ediliyor. Herif aslında kaçmak istemiyor ve içerdeki diğer yoldaşlar tarafından adeta arkasından itilerek dışarıya çıkarılıyor.

Önder geçinen soytarının hapishaneden kaçma -daha doğrusu gitme- meselesi işte budur.

Sen kaçmadın Mihrac, sen gittin...

Onda da arkandan iterek gönderdiler.

Paran ödendi ve hapishaneden gittin.

Uyduramazsın, çünkü Adana cezaevinde seninle birlikte bulunan ve durumu bilen başka yoldaşlar var.

Tıpkı Ali Çakmaklı'nın idam fermanı olan "Karanlık Adam" başlıklı bildiriği bu cezaevinde yazdığını bildikleri gibi...